

Roxen

Psz. 3715

FÖLDRAJZ

„Roxenbe szándékosan nem érkezhetsz az ember, csak ha alaposan eltévedt.”

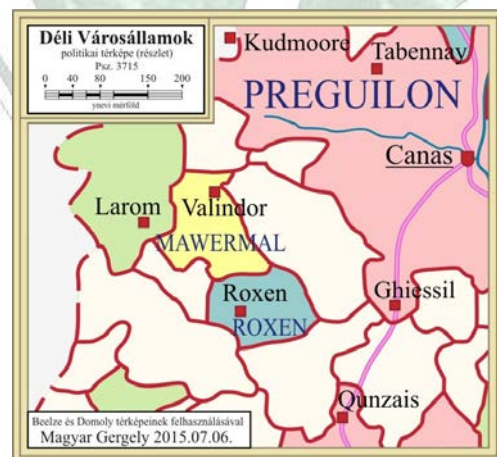
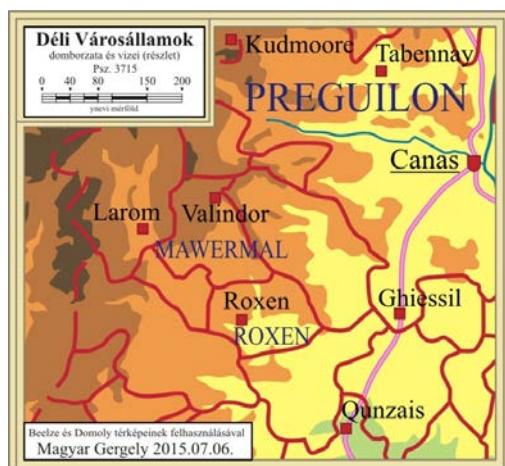
Földrajz

Roxen, a Déli Városállamok központi részének apró országa. A Hatregass-hegység délkeleti nyúlványának végében, a Grub-ikerhegyek és a Roxeni völgy szavannás területén található, a laromi út mentén. Északnyugati szomszédja Mawermal hercegség, míg déli szomszédjának legközelebbi városa Gargol. Roxen egyetlen említésre méltó jellemzője a jelentéktelensége, hiszen sem különleges árucikkkel nem büszkélkedhet, sem történelemformáló eseménnyel nem hívta fel magára a figyelmet. A „Fű Ösvényének” területére eső államok esetében ez inkább áldás, mint átok.

Az ország északi részét az Akiyl-Grub és a Teraszos hegy uralja, amiket a lezúduló Lair folyó választ ketté. Az ország déli részét a Roxeni völgy foglalja el, ennek központi folyója a Triel, ami a Roxeni domb alatt egyesül a Lairral a végeleáthatatlan nádasairól híres Daloló-tóban. A folyók a tóból már együtt lépnek ki, a dél felé kanyarodó Triel-Lair néven.

A Fű Ösvénye

Több jelentős kereskedelmi útvonal is vezet a Déli Városállamok területén, ám a leghírhedtebb kétségtelenül a „Fű Ösvénye”. Nem egyetlen ismert – vagy épp titkos – utat jelent, hanem azt a megközelítőleg száz mérföld széles sávot, melyen belül az útvonal gyakorlatilag napról-napra változik. Az útvonal, melyen a dzsád alkimisták örölmalmaiból Krán sötét bércei közé szállítják az értékes kábítószert, az Al Bahra-kahremet.

Mivel a különleges fűszerkeverék jelentősen fokozza Krán orkjainak harci kedvét, időleges hiánya komoly kárt okozhat Shackallor erőszakon és rettegésen alapuló birodalmának. Pyarron ügynökei, politikusai mindent el is követnek, hogy megakadályozzák, vagy legalább késleltessék egy-egy szállítmány célba érését – bizony nem kevés sikerrel. A sokezer mérföldes úton a súlyos zsákokat hordozó málhás állatoknak és a karaván biztonságára ügyelő fegyveresek hadának tucatnyi rejtkehelyre, titkos állomásra van szüksége, ahol napokra meghúzódhatnak, kipihenve a fáradságukat, erőt gyűjtve a következő szakaszhoz. Egy-egy efféle állomás kiesése hetekkel, hónapokkal hátráltathatja a tovább haladást – nem csoda, ha Krán bőkezűen megfizeti mindazokat, akik a rejtkehelyek kiépítésében segítséget nyújtanak. A lehetőség csábító – még ha kockázatos is – sokan gazdagodtak már meg néhány nap alatt ezen a módon.

A legtöbb Kránnal együttműködő városállamban a rejtkehely létéről még a helybeliek sem tudnak, holott nem ritkán maguk a város „nagyjai” építették ki, s húznak hasznot belőle. Ők olykor persze egymás előtt is titkolóznak; gyakran a második, a harmadik ember a bűnös, miközben az uralkodó mit sem tud a cseppnyi birodalmában folyó sötét ügyeletről. Esetenként alvilági klánok nyújtanak baráti jobbot Kránnak, de sokszor maga a Birodalom végez el mindent, küldöttei, ügynökei útján. És persze olyan eset is akad, mikor a Városállam ura nem rejti véka alá Ranagol és ynevi helytartósága iránt érzett rokonszenvét, merészen dacolva Pyarron haragjával.

Egy azonban bizonyos, a Fű Ösvényén belül eső városállamok helyzete kettős. Könnyen meggazdagodhatnak „kedvező” fekvésükből, ugyanakkor hamar magukra haragíthatják Dél-Ynev legbefolyásosabb politikai és vallási nagyhatalmát, Pyarront. Márpedig Pyarron haragja számtalan kellemetlenséggel jár: más városállamok támadásaival, örökös zaklattatásával, belső lázadással, vallásháborúval, kereskedelmi tilalmakkal és blokáddal. Ugyanakkor az együttműködés sem kifizetődő, mert bár Pyarron csengő aranyakkal fizet a becsületes nyomravezetőnek, az – ha lelepleződik – Krán bérnyomozóinak célpontjává válik. (A Démon átka - kalandmodul)

Éghajlat

A trópusi éghajlatú Roxen a szavanna és az esőerdő határán helyezkedik el, ami két évszakot eredményez: a szárazat – amikor a nappali forróság hatására a fák lehullatják lombjukat, az aljnövényzet elsárgul, az alacsonyabb területeken szavannatüzek lobbannak lángra, és az esőset – amikor a napok napsütéssel és forrósággal kezdődnek, de a folyamatosan növekvő páratartalom délutánra, estére felhőszakadást eredményez.

Növény és állatvilág

- Trópusi esőerdő (a roxeni domb fölül magasodó Akiyl-Grub hegy nyúlványa) – rendelkezik egy ötödik szinttel is, a felső lombkoronaszinttel, ami megkülönbözteti a mérsékelt övi esőerdőktől. Ez a szint kevés számú, nagyon magas fából áll, amik jellemzően 45-55 láb magasak, de az üreges törzsű Ladoor-fa akár 70-80 lábnyi magas is lehet. A középső szint levelek és ágak labirintusa, - itt él a csapatosan vadászó Majompók és a hasonlóan veszélyes Démonlián - ami miatt az alsóbb szintekre kevés napfény jut. Az avar és cserje szint már meglehetősen sötét és gyorsak a lebomlási folyamatok; ez a látomásokat terjesztő Lidércszúnyog otthona.
- Lombhullató trópusi erdő (a roxeni domb magassága és a Teraszos-hegy művelés alá vont oldala) - ahol a hét hónapnyi száraz időszak alatt (Alborne első, „Lant” havától Adron negyedik, „Feloldozás” haváig) csak a felső koronaszintet alkotó fák hullatják le leveleiket, az alacsonyabb fák örökzöldek maradnak és ilyenkor virágzanak, mint például a Ledérkehely. Sok a pálmafaj amik a roxeni kertek gyakori díszei. Leggyakoribb talajok a vörös és a sárgászöld.
- Erdős szavanna (a roxeni völgy) - ahol tizenöt hónap száraz időszak mellett (Darton második, „Csend” havától Krad harmadik, „Beavatottak” haváig) még összefüggő az erdő, de alig zárt a lombkoronaszint, sok a tisztás, az átlag faméret 4-8 láb, de a legmagasabbak is

legfeljebb 20 lábnyira nőnek. Ernyős korona, görbe törzs, durva kéreg jellemzi őket, ami jól ellenáll a tűznek. Levézetük félörökzöld, kemény. Ilyen a Tűzrontó Guar-fa. A terület aljnövényzetben gazdag, jellemzőek a 2-3 láb magas fűfélék, mint amilyen a színét váltó Áruló-csenkesz. Talaja humuszban gazdag vörösföld.

Gazdaság

Roxenben a mezőgazdaság a fő megélhetési forrás. Földjei csupán átlagosak, a termény mennyisége az önellátásra elegendő ám a külhoni piacokra nem sok jut belőle. A Teraszos-hegy lépcsőzetesen egymást követő kertjeiben különböző zöldségek termesztése jellemző. Elsősorban a hüvelyesek hoznak jó termést. A roxeni völgyben gabona táblákkal találkozhatunk. Rueb környéke a gyümölcs termesztésére alkalmas, de roxen régense büszke az országban termesztett három féle borszölőre is (pl. Korregi páfránylevelű).

A völgy vizeiből többféle hal is kerül a roxeni asztalokra, és a Daloló-tó nádasai pedig egyéb ínyencségeket is tartogatnak, ilyen az üvegcsiga vagy a tavi madarak tojásai, de magát a nádat is számos dologra felhasználják.

Történelem

P.e. 2800 tájékán, mikor Északon még virágzott a Kyr Birodalom, és Délen az embernek még csak a hírére hallották, más népek éltek a mai Városállamok területén. Az emberiségnél sokkal ősbibb népek; köztük törpék is.

Roxen akkoriban még nem létezett; a dombban, melyre évezredek múltán emelték, törpék laktak. Földalatti folyosóik és csarnokaik behálózták a környéket, de jelenlétükről a föld felett mindössze egyetlen építmény árulkodott: a komor sziklamonumentum. Tornyai és függőfolyosói a mélység járatainak tükörképei, s nem díszítőelemek, ahogyan azt később a környékre érkező emberek hitték.

P.e. 2500 - körül egy örült törpe mágus a démonok urának képzelte magát, s elbizakodottságában nem átalotta megidézni azok egyik fejedelmét. A démon elszabadult, s bár hatalma nem volt megidézői felett, megátkozta azokat. Elsőként a mágust érte utol a végzet, ám ő utolsó erejével még mágikus béklyóba verte a démoni átkot. Mivel azonban a sötét mágia mestere volt, a bilincset is ez a szentségtelen mágia biztosította. Az átok nem pusztított tovább, ám még a halálnál is komiszabb sorsra juttatta a törpéket. Ha akár egyetlen napon is elmulasztják végrehajtani az előírt sötét szertartásokat, az átok kiszabadul.

A sötét szertartások elvégzését önfeláldozó papjaik vállalták magukra. Idővel azonban értékrendjük – szükségszerűen – eltorzult: nem látták be, hogy helytelen dolgokat cselekedtek. Lassan elfeledték régi isteneiket, kultikus tevékenységük kimerült az átok fogvatartását célzó gonosz rituálékban. Rég nem voltak papok már – bár így szólították magukat – hanem boszorkánymesterek: a fekete mágia gyakornokai. Rendületlen végezték a szertartásokat, melyeknek legszembeötlőbb mozzanata az volt, hogy vérrel tartották nedvesen oltárukat, a Gyűlölet Falát. Zsarnokként uralkodtak a rabszolgasorba kényszerített törpenép felett; mindent a sötét szertartásoknak rendeltek alá. Uralmuk záloga a fenyegetés volt, miszerint az elszabaduló átok rettenetes pusztulást okozna, ezért a szertartások mindenek előtt valók.

A démon bebörtönzését követő időkben a dombban élő büszke törpenemzetség titkolni igyekezett a szégyent, elhallgatni más nemzetségek és népek elől. Kétségbeesett fájdalomukban a Törött Fejsze Népeinek nevezték magukat, s elzárkóztak a külvilág elől. Teltek az évszázadok és mindez megtörhetetlen szokássá, ősi hagyománnyá kristályosodott. Körülöttük kihaltak a többi törpe törzsek, elköltöztek az elfek, de ők – tán épp sötét titkaik és elkeseredettségük által – átvészelték minden változást.

P.e. 2000 (Gargol alapítása) - így mire a kyr menekültek a dombtól keletre terülő völgybe először beléptek, az azt uraló domb tetején már csak egy magányos és kihalt ősi építményt találtak, amelyet korábban itt uralkodók kastélyának hittek. A törpék látva az idegenek érkezését, soha többé nem mutatkoztak a felszínen.

P.e. 1084 - miután a kyrek leszármazottai meghódították a völgyet és sok küzdelem árán művelhetővé tették, leküzdve őseik viszolygását a Kastélytól, települést alapítottak a magaslaton, melynek neve immár a múlt ködébe vész.

P.e. 912 - a hódítók tovább törték az utakat a folyóvölgyekben és ekkor már Larom városának alapjait is megvetették.

P.e. 437-373 - a laromi rémuralom, melynek során egy világhódító terveket dédelgető varázshasználó került hatalomra a városállamban és élőhalott hordáival elárasztotta keleti irányba a völgyeket. P.e. 432-ben a földdel tették egyenlővé a Roxen elődjét képező várost, de a Kastélyt érintetlenül hagyták. P.e. 373-ban végül három hős vetett véget a lidércnyomásnak és letelepedésükkel megvetették egy új Larom alapjait. A kyr város pusztulásával az ősi világhódító faj is kihalt a vidékről, hitével és kultúrájával együtt.

P.sz. 75 - nagyon lassan visszaköltözött az élet a vidékre és újra akadtak olyanok, akiket nem zavart a Kastély jelenléte és megalapították Roxen városát. A betelepülők az emlékezet szerint a mai Utta Fargak völgyéből vándoroltak idáig, valamilyen helyi konfliktus elől. A családok belakták a kettős völgyet, központjuk a „kyr kastély városa” lett.

P.sz. 800-ra a megsokasodott nép már nem bírta megegyezni, elvesztek a közös célok, a felső völgyek lakói inkább délre a raganok felé nyitottak volna, míg az alföldiek kelet felé a pyarroni kultúrkör irányába. Viszont fővárosnak mindkét párt Roxent akarta. Háborús időszak vette kezdetét, amiből a hegyiek kerültek ki győztesen, hisz megszerezték a Kastélyt és P.sz. 818-ban megalapították a Grubduri Fejedelemséget, ami ideális közvetítő lett a dzsádok és raganok között. Az alföldre az akkori keleti szomszédságban terpeszkedő városállam tette rá a kezét.

P.sz. 896-ban az akkor már nyíltan ranagolita elveket valló fejedelemség belső ellentéteit kihasználva Larom összefogott Gargollal, bevették Roxent és ellenőrzésük alá vonták a Larom felé vezető völgyet. A déli vérű grubdurok sebeiket nyalogatva zárkóztak be sötét hegyeik közé. A két győztes előrelátó módon 899-ben egy semleges völgyállamot hozott létre, melynek két erőssége (Trielenghar, Roxen) védte az átjárót. A helyőrségek katonáit a két szövetséges vegyesen adta.

P.sz. 900-as évek első felében a régióban élénk érdeklődés volt jellemző Larom iránt, így

felpezsdült a kereskedelem, fejlődött a vidék. Viszont a kibontakozó khiddóni beháború itt is érzékeltette hatását, lassan csökkent a forgalom, Gargol más frontok felé fordult és elhanyagolta kötelezettségeit Larom irányába.

P.sz. 951 - az elmérgesedett viszony végére Larom tett pontot, azzal, hogy rátette kezét Trielengharra biztosítva magának a déli kijáratokat, amely irányból kedvező ajánlatokat kapott a ragan kereskedőktől. Roxen Gargol végvára lett, amelyet hagytak pusztulni, hisz a korábban veszélyt jelentő Sötét Völgy dzsungeléből már évtizedek óta nem adtak életjelet a grubdurok. A vidéken megállt az idő és a helyőrség büszke tagjai hiába verték a vészharangot.

P.sz. 974-ben öt, hatalmat sugárzó, grubdur lépett elő a völgyből, akik ősi jogon jelentették be igényüket Roxenre és az alatta elterülő alföldre. A legenda szerint egy-egy szavukra porrá omlottak a helyőrség vakmerőbb tagjai. Gargolnak megvolt a maga baja (a khiddóni beháború) minthogy a nehezen művelhető vidékkel vesződjön, így átengedte a birtokot.

A régi alapokon újjászerveződő Grubduri Fejedelemségben rabszolgasors várt az alföld népére, mely felett a grubdur uralkodó osztály hatalmaskodott, Ranagol egy szektájaként működve. Ugyanakkor Krán nem nyújtott baráti jobbot, hiába indult számtalan küldöttség a birodalomba. A fejedelemség fő bevételét a rabszolga-kereskedelem adta, a roxeni grubdur rabszolgavadászok hírhedtek voltak, főleg a khiddóni beháború menekültjei körében. A kezdetben katonás rend száz év alatt fellazult és a fényűzésben versengő vezetők cselszövéseinek színtere lett az ország, ahol a Kastélyban élő fejedelem volt élet és halál ura.

P.sz. 1100 - körül már tűntek el emberek Roxenben az éj leple alatt és végezték a Gyűlölet Falán áldozatként. Mendemondák kaptak szárnyra teliholdkor megjelenő boszorkányokról, akik embereket rabolnak el szertartásaikhoz, de a Kastéllyal nem hozták összefüggésbe az eseményeket. A kicsúcsosodás egy fejedelmi rendelet volt, amely súlyos büntetést szabott ki a ledér nőkre, sokan áldozatul is estek a boszorkányüldözésnek, sőt egy kránbarát

szektát is kiirtottak, ami jelentős nyereséget, de a birodalmiak haragját is hozta.

P.sz. 1138 - külső tartománybéli fejedelmek végeztek a fejedelemmel és híveivel. Egy bukott kráni hadúr vette át a hatalmat, királlyá koronáztatta magát és egy évtized alatt erős hadsereget szervezett. Psz. 1150-re elfoglalta Trielenghart és orkokkal népesítette be, elszigetelte Laromot és a csatlósává tette. Megnyílt a déli út és évek alatt újrakovácsolódott a kereskedelem a dzsádok és Krán között.

A Ghiessil központtal Psz. 1220-ban létrejött Szikkadtföld látszólag jó viszonyt ápolt Grubdurral, de a háttérben folytatott aknamunkák és a pyarroni egyház buzdítása mellett csak a megfelelő alkalomra várt. Ez a Psz. 1200-as évek végén következett be, amikor az Ibarát súlyos homokviharak szigetelték el, míg a Krán felé eső ragan területeken véres háborúskodás dúlt.

P.sz. 1286-ban Szikkadtföld serege Larommal összehangoltan megsemmisítő csapást mért a Grubdur Királyságra, Larom visszakapta területeit, a Sötét Völgyet megtisztították és az évek alatt a szikkadtföldi uralkodó osztály kedvelt vadászterülete lett. Psz. 1312-ben egy vadászkastély építésével megvetették egy későbbi település, Valindor alapjait.

Az elkövetkező bő 700 évben Roxen és a völgy szépen fejlődött, kialakultak a nemesi birtokok, teraszos művelés alá vonták a hegyoldalt és a városba divat lett udvarházat építeni, hogy maguk mögött hagyják a földművelés nehézségeit és nyitottak a pyarroni hit és kultúra nézetei felé.

Psz. 2087 - Szikkadtföld kettészakadása, Mawermalra és Thulorra. A kettészakadás után Roxen nemesi tartományurat választottak maguk közül és ő készséggel ajánlotta fel szolgálatait Mawermal királyának.

P.sz. 2113-2121 - a thulori felkelés, majd összeomlás hatására erős hadi készültség volt Mawermal királyság területén, a felső völgyet külön tartománnyá tették, központja az erdőmélyi település, Valindor lett. A Shalur Kánság iránt táplált

gyűlölet tovább erősítette a pantheonba vetett hitet, fogadalmi kápolnák épültek a völgyben és a város Kyel templomának alapjait is lerakták (P.sz. 2154), ami a századfordulóra fel is épült.

P.sz. 2265 - a roxeni tartományúr holttestét a kastélybeli trónusán találták ülő helyzetben, de egy csepp vér sem maradt benne, felesége, kisebbik gyermeke és szolgálk mind nyomtalanul eltűntek. A távoli útról hazatérő örökös örülten kutatta a rejtélyt, de nem találta a megoldást. Végül kiűrtette a Kastélyt és lezáratta, kulcsát intézőjére és családjára (Roagmond) bízta, akik később egyedülálló módon nemesi rangra emelkedtek. A nép képzelete szárnyas vérivó lényekkel népesítette be az öreg épületet, amire félelemmel tekintettek. Az évek alatt a tartományurak hivalkodó palotát építettek, hogy ellensúlyozzák a monumentumot.

P.sz. 2355-2368 - a Kegyetlen Háborúba küldött ifjak nagy része nem tért vissza és a király halálának hírére, a roxeni és valindori tartományúr versenyt futott, hogy ki ér hamarabb Roxenbe, hogy kikiáltsa magát a két tartomány uralkodójának. A felső völgy ura győzedelmeskedett, de ellenlábas azonnal elkezdte lázítani ellene az alföld népét. Rosszul számított, mert a békére vágyó megfáradt földművesek megölték és fejét a valindori tartományúr elé vitték, aki megértette a célzást.

P.sz. 2370-ben a megalakult az új állam Roxen központtal, a volt valindori tartományurat, Aidor Kirhilt tették meg az állam Legfőbb Nemesének, de a hatalom a Főnemesi Tanács (a Mawermal Királyságból eredő nemesi címet viselő családok) kezében volt. A Legfőbb Nemest mindig a Kirhil család adta, székhelye a korábbi tartományúr palotája lett, Roxen pedig elindult a városiasodás útján. A Kirhil birtokok Valindor környékén voltak, így elkerülték egy központosított hatalom kialakulását.

P.sz. 2500-es évek elejétől Roxen városában már beszélhetünk polgári rétegről, de tevékenységük lenézett volt a földekből élő és virtuskodó nemesség szemében.

P.sz. 2561 - földrengés sújtotta a vidéket melynek középpontja a déli határ egyik lejtője, amelyet teljesen elnyelt a föld, így egy újabb völgy jött létre, a Suvadtgödör. Roxen városában is súlyos károk keletkeztek, a felelőtlenül épített Legfőbb Nemesi rezidencia több tornya összedőlt és egy teljes szárny omlott a mélybe. Ez felkorbácsolta a Kastély legendáját, amelynek épületén karcolás sem

esett. Az eladósodott Legfőbb Nemesi családnak, a Kirhileknek az összetartó polgári céhek nyújtottak segítő kezet, rendbe hozták a várost és a puritán stílust tették védjegyükké, aminek jegyében az új palota építését is elkezdték a város védettebb helyén.

Ezzel a felső völgyi főnemesek teljes ellenszenvét váltották ki, akik herceget választottak, kisajátították a Kirhilek valindori uradalmait és ostrom alá vették a fővárost. A konfliktusnak Penguilon seregének beavatkozása vetett véget és királya közvetített békét a két völgy nemessége között. Így jött létre a külön Mawermal Hercegség (Psz. 2565), Valindor központtal, amely egykori Mawermal királyág örökösének tekintette magát. A Kirhil dinasztia Roxenhez és a környező földekhez való jogát külön oklevéllel erősítették meg. (Oldivar Pátens)

P.sz. 2577 – Veylar Kirhil Legfőbb Nemes végzett a határerőd építtetésével, ami lezárta az utat a Mawermal Hercegség felé, az építtető után Veydurnak nevezték el.

P.sz. 2709 - egy nagyravágyó Legfőbb Nemes, Edmor Kirhil beköltözött a Kastélyba, de egy rejtélyes kórság végzett vele és több hívével. A kórságot a holtak átkaként azonosították, amely után ők maguk is lidércekként kísértének tovább, erre időnként hátborzongató fények is figyelmeztettek. Végleg lezárták a Kastélyt és a holtak átkától való félelem okán a temetkezési szokások is átalakultak.

P.sz. 3156 - Roxen polgársága hosszú küzdelem után, a Kirhil Legfőbb Nemesi család kihalását kihasználva, külön státuszt vívott ki a városnak, ami szűk környezetével olyan birtokká vált, amely felett ugyan a halálig regnáló, de választás útján hatalomra kerülő Régens, rendelkezett, viszont egyetlen családhoz sem tartozott, mint állandó birtok. A régensi tisztséget először Uler Tofgar töltötte be, továbbra is a Nemesi Tanács segédletével, de abba már nemcsak a főnemesei családok kaptak helyet. A főnemesség szemében a régensi tisztség így a kisebb nemesi családok lehetőségévé vált, hogy hű jobbágyok irányítása helyett önérzetes polgárokkal vesződhessenek.

P.sz. 3400-as évek végén, a domb mélyén már évezredek óta zsarnoki uralom alatt élő törpéket egy Benkerfioron nevű pokolféreg támadta meg és omlasztotta be a Kincstárat. A nép utolsó dicső hősei például Hantchor és Vastagbajszú Boffrin legyőzték őt és ivadékait. A kincsekkel együtt viszont a nagy

múlt utolsó emléke is elveszett, így teljesen rabszolgasorba tudták taszítani a népet a sötét papok.

P.sz. 3687 - Dorhas Karamond, a 19. régens átkutatta a Kastélyt és titokban megállapodott a törpék vezetőivel, hogy ő engedélyezi az emberrablásokat, ha elősegítik hatalmának növekedését és mellé állnak ha eljön a sorsdöntő pillanat az egyeduralom megteremtéséhez.

P.sz. 3689 - Miután Gargol városában lecsapott a Pyarroni Titkosszolgálat a Fű Ösvényének egy állomására (amit egy nemesi család támogatott), egy kráni varázsló készített elő egy új megállóhelyet Roxenben. Az előkészületek során a föld mélyén összeakadt a törpékkel és orkjait ellenük vezette. A régens tartott tőle, hogy kiderülnek mesterkedései, így kalandozókat küldött az ügy rendezésére a mélybe. Viszont a dolgok a visszájára fordultak és Karamond régens kivégeztették Roxen főnemesei. Az ügyre fényt derítő kalandozók közül hárman meghaltak és közös sírjuk az esemény emlékhelyévé vált. A két túlélő hős az igazi Régensre, Agar Deirmenre is rátalált, akit huszadik régensként hivatalába iktattak. Az öt főnemesei család vezetője Kyel áldásával kovácsolt fogadalmat tett, hogy igyekeznek a felszabadított törpe néppel jó, de mindenki előtt titkos, viszonyt kialakítani.

P.sz. 3696 - A kráni varázsló bosszúszomjas bérgyilkosa visszatért Roxenbe, több haláleset után sikertelen merényletet hajtott végre Agar régens ellen, aki azóta hordszékbe kényszerült sérülése miatt.

Politika

Roxen trónján – a Városállamokban korántsem szokatlan módon – nem hercegek, még csak nem is egyetlen uralkodócsalád sarjai követik egymást, hanem választott Régenssek. A rang a legnagyobb méltóság a városban, nemesekből felálló Nemesi Tanács adományozza a saját soraiból kiválasztott jelöltnek. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a Régensi cím és a polgárság múltból eredeztethető szoros kapcsolata miatt a főnemesség körében kevésbé népszerű ez a tisztség, inkább a kismemesek kiemelkedésének

fő lehetősége. A régensi megbízás vissza nem vonható, a Tanács csak az illető halálát követően jelölhet új Régenst a város élére. Különös csökevénye ez az Ynev-szerte uralkodó társadalmi viszonyoknak, az azonban bizonyos, hogy megkönnyíti Roxen alkalmazkodását környezetük folyton változó politikai helyzetéhez – s ezáltal fennmaradásuk biztosítéka. A roxeni Régens teljhatalmú úr polgári származású és rabszolga alattvalói felett, ám a nemesek ügyeiben csak a Tanács bírászkodhat: az uralkodó kizárólag a Tanács döntése után és aszerint járhat el. Így követeli a kényes hatalmi egyensúly, hiszen Roxenben nemzedékek óta egyetlen uralkodó sem volt képes kellő hatalmat összpontosítani az egyeduralkodóhoz.

Roxen városa

„Kapuja kétszer szerez örömet az áthaladónak: egyszer mikor bebocsájtja a megfáradt utazót, másodszor, mikor a távozó búcsút int neki.”

Roxen városállam fővárosa és egyben legnagyobb városa, ami a Kail-Grub délkeleti lefutásának egyik kiemelkedő dombján (Roxeni domb) helyezkedik el. A Laromot Gargollal összekötő út mentén fekszik, uralva a Daloló-tóba ömlő Triel és Lair folyók völgyeit. A lépcsőzetes felépítésű város zöld területeit a lombhullató esőerdő növényei tarkítják. A várost szellős utcák, teraszos udvarházak jellemzik. Az önállóságukat nagyra tartó roxeni polgárok kedvelik a könnyed ruhadarabokat. Alapvetően barátságosak és beszélgetők, mindig megtalálják az időt egy kis italozásra.

Roxen neves helyszínei

Wolgar báró háza

A domb tövében áll egy erődszerű, kétszintes, magas, terméskő falakkal körülvett, cseréptető udvarház. Kapuja valóságos bástya, keskeny, rácsozott ablakaival inkább kelt várszerű hatást. A

régenst megmentő egyik hős, Hierlan atya jutalmul kapta szolgálataiért az egykori Wolgar báró házát. A Krad-pap nemcsak, hogy elrejteti és felügyeli a titkos lejáratot, de heti rendszerességgel tesz látogatást a város alatti törpe kolóniához.

Aranykakas fogadó

A város egyetlen fogadója egy, a főtéren álló kétszintes, sárga festésű épület rácsos ablakkal. A homlokzaton kovácsoltvas kakas díszelleg, a bejárati ajtót pedig két fáklyatartó keretezi. Udvarán áll a kocsiszín, az istálló és gúlákban a tűzifa, ide nyílik a konyha hátsó ajtaja, és innen vezet egy ajtó a pincébe. Fa galéria fut körbe, amire a vendégszobák ajtajai nyílnak. Három lépcső is vezet fel ide: a kapu mellől, a konyhától és az istállótól. A fogadót a vén Giller és felesége vezeti, két cseléd és egy istállófiú segítségével.

Régensi palota

A város egyik legnagyobb udvarháza. Utcafrontja egy bástyaszerű kaputorony, amely a palotaörség lakhelye. A keskeny, rácsos ablakos, három emeletes erődtípusú földszintje egy boltíves kapubejáró, két apró örszobával, amelyekből csigalépcsők vezetnek a felsőbb szintekre. Tágas belső udvarán balra hosszú istálló és kocsiszín áll, jobbra pedig a szolgák szállásai helyezkednek el. Szemben látható a palotaszárny, ami elegáns termék sora, széles lépcsők hidalják át az emeletet, a folyosókon a díszörség tagjai posztolnak. A hatalmas fogadóteremben széles vacsoraasztal terpeszkedik. Vendéglakosztályok szolgálják a látogatók kényelmét és a pincerendszere is híres hatféle boráról.

Három hős emlékműve

Az új régenst megmenő három hős (Haragvó Adortelo, Sámánvész Neraq és Temmon cwa Dyhovner) tiszteletére készült szoborcsoport, amiket a régensi palota előtti téren állítottatott fel Agar Deirmen.

Tavasziünnep

Amikor az esős évszak komor egyhangúságát felváltja a száraz, napsütéses időszak, a növényzet virágba borul és ezt a trópusi égöv tavaszának is nevezhetjük. Roxen egyetlen említésre méltó polgári eseménye, ami a nemesi ünnepekkel (pl. tornák) szemben kifejezetten békés és szabados jelleget mutat. Pontos ideje Alborne első, „Lant” havának

tizedik napjától, a tizenkettedikig tart, amit kettős holdmutatkozás koronáz. Középső estjét a vörös hold telése teszi misztikussá.

A város lakói három napon és három éjszakán át az utcákon ünneplik az enyhébb évszak beköszöntét. Az utcákat fellobogózzák, színpompás ruhákat öltenek, álarc mögé rejtőznek; elfeledik az ellenségeskedést és a gyűlöletet - ám csupán három éjszakára. Az ünnep kiemelkedő szimbóluma a Ledérkehely nevű, tűzpiros virág.

Egy nagyravágyó kismanes története

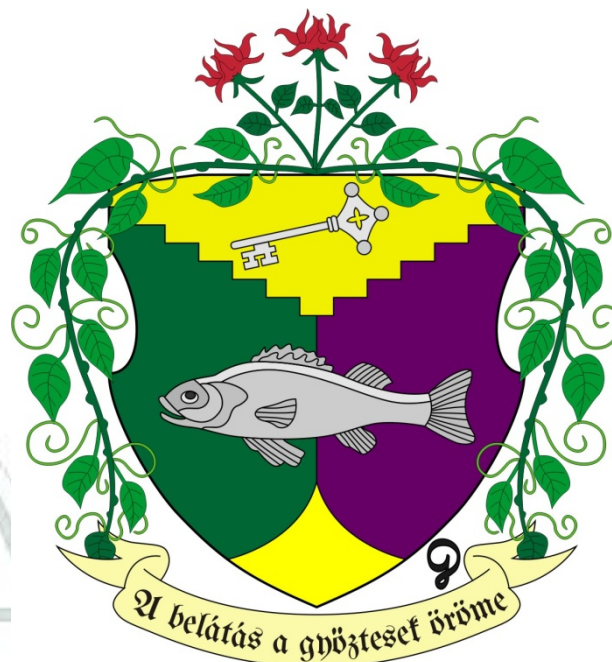
(a Démon átka című kalandmodul alapján)

Dorhas Karamond (Psz. 3645-3689,
Régensként: 3684-3689)

Psz. 3645-ben Dreina első havában született Roxenben a Karamond nemesi család első gyermekeként. Apja szerezte vissza a családi vagyont és befolyást, megteremtve ezzel a stabil háttérrel utódainak. Dorhas utaztatva taníttatta, amivel világlátott, köpönyegforgató politikust faragott örököséből. Így felkészülve várták a 18. Régens, a vén Entyr Deirmen, ami a 3684. esztendőben következett be. Kíméletlen politikával ütötték ki a Deirmen örökösét, Agart a nyeregből. A helyi alvilágot ők emelték fel, vezetőjükből, Ostoros Airharból rangos polgárt formáltak, ami tökéletes álcának bizonyult.

Psz. 3685-ben előre megtervezett gyilkossági kísérletet hajtottak végre Dorhas ellen, amit önmaga szervezett meg Airhar segítségével, úgy hogy az egyszerű bűnözők nem is tudtak a háttérről. A „váratlan” megmentő egy hat főből álló harcos kompánia volt, akiket Dorhas már utazásairól ismert és szándékosan szervezett be. A merénylet során lemészárolták a nemesi sarjából álló négyfős díszőrséget. Dorhas jutalomként megalapította a hat fős Roxeni Elit Gárdát. A vetélytárs Agarra bizonyították, hogy ő állt a merénylet mögött, aki viszont a kivégzése előtt északra tudott szökni.

Dorhas látszólag igazi nemesként viselkedett, de a háttérben komolyan ápolta a polgári kapcsolatokat. Testvéreit elismert városi tisztségekhez segítette, idősebb öccse, Aldell lett a városőrség parancsnoka a másik, Prastor a városállam kincstárnoka, húga, Viontiel pedig Dreina roxeni papnője. Asszonyt nem vett maga

mellé, de Prastornak már polgári házasságot hozott tető alá egy gargoli hölgygel. Kemény, következetes, becsületos és vallásos vezetőnek állította be magát, aki valójában arra törekedett, hogy összeugrassa a nemesi családokat.

Psz. 3687-ben, több mint 1400 év után kihaltak a „Kulcsot” őrző Roagmondok, így Dorhas megesküdtött, hogy eloszlattja a Kastély körüli hiedelmeket és felvigyáz épségére. Persze az alvilág segítségével felszította a rémtörténeteket, pl.: egy korábbi régens beköltözött a Kastélyba, de hamarosan az írmagja is kihalt, így átok száll arra, aki rezidenciájának meri tekinteni. Nagy látványosan átkutatta a városőrséggel (nem túl éles eszű öccse, Aldell tudta nélkül asszisztált a színjátékhoz) a Kastélyt, akik természetesen semmit sem találtak. A háttérben viszont az Elit Gárda komolyabb kutatást végzett és rá is lelt egy mélybe vezető járatra, amiben hamarosan összeakadtak a törpékkel.

Megkötötte velük a paktumot, hogy szemet huny az emberrablások felett (néha még tanácsot is ad, hogy kit, amivel eltűntette a kíváncsiskodókat) és cserébe, ha eljön a teljes hatalomátvétel ideje, akkor a törpék támogatják őt. Egyeduralomra törő tervei nem tűrtek egyéb szövetségest így sosem nyitott Krán felé, méltán volt hát rá büszke, hogy nincs köze a Fűhöz. A sors különös fintora, hogy pont egy karavánpihenő kiépítését hozták fel fő vádként a kivégzésekor.

A nemesek azon táborához (a többség) húzott, akik nem akarták szorosabbra fűzni a kapcsolatokat Pyarronnal. Készséggel bízták Dorhasra a politikát, amihez vidéki nagybirtokok nemeseként nem sok kedvük akadt. Támogatták hát hűgát is, hogy „jóllakassa” a pyarroni küldötteket és szemet hunytak a polgári városállamokkal ápolt jó viszony felett. Ez csekély árnak tűnt fel a szemükben egy független Roxenért, miközben észrevétlenül kicsinyes küzdelmekbe merültek egymással szemben.

A kalandozócsapat - Karamond régens megbuktatói

- Hierlan - pedoci nemesből lett Kradpap;
- Mirrina - félelf tolvajnő; ☽☾
- Dorqual - tűzvarázsló;
- Haragvó Adortelo - lar-dori gladiátor; ☽☾
- Sámánvész Neraq - sempyeri preadarmon lobogója; ☽☾
- Temmon cwa Dyhovner- északi harcos. ☽☾

A csapat később csatlakozott tagjai

- Marsias Deliad - Veterán zsoldos, harcos; ☽☾
- Gurugh - félfülű kráni ork harcos. ☽☾

A kaland

Egy nemes hölgy (a félelf) kísérőiként járták az államokat. Roxenben csatlakozott hozzájuk Marsias Deliad, de taktikusan elváltak egymástól, így hivatalosan csak öten kerültek be Wolgar báró házába. Mirrina és Temmon titkon belopódtak és átkutatták a házat, megtalálták a titkos labort is. A másnapi roham alatt még meghúzódtak.

Öten indultak hát rohamra is a törpék ellen kiegészülve az orkokkal, a varázslóval és két fejedőszával. Az orkokat lemészárolták a tette kész törpék, a kalandozókat és Garefet (az egyik

fejedőszá) a csúszdába lökték, míg fő ellenfelüknek, Zaraqernek a varázslónak és Rognak (a másik fejedőszá) sikerült visszavonulnia. Ott már várt rájuk Temmon és Mirrina, de meglepniük csak a varázslót sikerült, akit meg is öltek, de Rog még egyedül is végzett a harcossal és már emelte a végső csapásra fegyverét a félelf ellen, amikor az előkészülődő Gurugh (egy, az eseményeket túlélő ork) hátulról buzogányával szétzúzta a fejedőszá koponyáját.

A lecsúszdán leérkezők közül Garef eltűnt a vadjáratokban, míg a többieknek sikerült Zargoff segítségével fellázítaniuk a törpéket, végezniük a törpe főpappal és az Elit Gárda tagjaival. A harcban Adortelo és Neraq esett el. Hierlan feloldotta az átkot és a Régenst a Nemesi Tanács elé citálták. Az egyik tömlőből kiszabadított bárdról kiderült, hogy ő Deirmen régens örököse.

A Tanácsnak így Agar felelt meg a legjobban a régenesi címre. Hierlan és Marsias vállalta a nyilvánosságot, hisz Dorqual megszökött Zaraqer naplójával és a jelmágia botjával, Mirrina Gurughgal pedig inkább új kalandok után néztek.

Így alakult ki az Öt Hős Legendája, akik kiszabadították az Igaz Régenst, a Hierlanból bölcs tanácsadó lett, míg Marsiasból az újra nemesi sarjából szerveződő testőrség kiképzője, és megkapta vágyott birtokát is. Krad szolgálja a háttérben kutatja a Kastély rejtélyeit és titokban segít a törpéknek, amire Pyarron is áldását adta.

Egy valakivel viszont nem számolnak, a bosszúra éhes Gareffel, akinek egy hétbe telt mire kikeveredett a vadjáratokból, de azután koldusként elvegyülve a városban értesült a fejleményekről. Úgy döntött a papot és Marsiasat hagyja utoljára, hisz még nagy a felhajtás és ők ügyis helyben maradnak. Nem kapkod vagy siet, hanem hideg fejjel mérlegel. Kiderítette, hogy a félelf (akiről Rogtól az utolsó pillanatban kapta a leírást pszi üzenetben) az orkkal távozott titokban (a tűzvarázslóról viszont semmit), így az ő nyomukba eredt, figyelni őket és vár az alkalmas pillanatra. Psz. 3696-ban a pillanat elérkezett, a félelf és az ork halála után Garef visszatért Roxenbe. Kísérletet tett a régens megölésére, de Mersias önfeláldozásának köszönhetően nem ezúttal rajtavesztett.

NJK-k

Niss (45)

45 éves, alacsony és vékony szolgafiú az utcáról. Büszke rá, hogy az utcáról felemelkedett a régens udvarába, bátornak mutatja magát, azzal henceg, hogy mekkora szoknyapecér. A becsületét visszanyert papnő, Viontiel támogatásának hála a Hiteles ház vezetője.

Agar Deirmen (48)

Apja halála után jó eséllyel indult a régensi címért, ám a mesterkedéseknek hála, éppen csak, hogy el tudott menekülni a gyilkossági kísérlet vádja elől. Kényszerű száműzetésében északi bárdká vált. Ebben a szerepben „tévedt” Roxenbe, ahol a fogadóban Rog és Garef bérelte fel zsoldosként, az első éjszaka megmérgezték, élőhalottat akartak belőle csinálni, és börtönbe vetették. Szerencséjének hála a kalandozók megtalálták, és a körülményeknek köszönhetően megválasztották Régensnek, ahol azóta sem okozott csalódást a városállamnak. Politikájára jellemző, hogy főnemesi család sarjaként a nemeseknek kedvez. Garef merényletét túlélte, ám azóta hordszékbe kényszerül gerincsérülése miatt.

Zargoff (376)

Egykori sötét, törpe papi tanítvány volt, akit neveletlensége miatt kicsapták a rendből. Lázítás miatt börtönbe vetették ahonnan kalandozókkal együtt kimenekült és kivette részét a démonimádó papok hatalmának megdöntésében. Mára a rejtőző törpe nép vezetője lett, aki rendszeresen tartja a kapcsolatot az irántuk élénk érdeklődést mutató Hierlan atyával, akivel együtt sikeresen dolgoznak az elkorcsosult törpék újbóli felemelkedésén.

Giller a Holdvilágképű (69)

Az Aranykakas öreg fogadósa, nagydarab elhízott alak, a város hírforrása, aki néhány ezüstért szóra is bírható. A fogadót vezető vejét segíti.

Garsa (51)

A városi őrség egykori hadnagya. A '89-es események után az elbocsájtott parancsnok, Aldel Karamond helyét foglalta el a parancsnoki poszton. Máig jól tartja magát.

Ostoros Airhar (67)

Az alvilág csavaros eszű vezetője, aki sikerrel vonta ki magát a történetek következményei alól és

erőfeszítéseinek köszönhetően az alvilág a megbuktatott Dorhas Karamond támogatása nélkül is működik. A városállamban nincs olyan kétes ügylet, amiről ne tudna.

Aldell Karamond (55)

A városi őrség méltatlan parancsnoka, akit a Karamond botrány után leváltottak. Helyére hadnagya, Garsa került, ő pedig azóta italra és kártyára költi örökségét, törzshelye a Hat korsó kocsmá.

Viontiel Karamond (49)

Vezeklés után bocsánatot nyert családjá bűneiért, és az egyház kezessége alatt ma Dreina szentélyét vezeti.

Prastor Karamond (62)

Az eltávolított régens, Dorhas volt kincstárnoka a családját ért vádak elől a Mawermal hercegségben keresett menedéket, állítólag azóta sem a legegyszerűbb utakon jár.

Dorqual (48)

Dorhas Karamond régens megbuktatásakor a pillanatnyi felfordulást kihasználva megszökött és Ordanba menekített több értékes varázstárgyat és a kráni varázsló naplóját. A szerzemény alapján később visszaküldték Roxenbe egy kisebb csapat élén, hogy az ősi törpe kincsekből is részt szerezzenek. Csapata a járatokba veszett, ő maga pedig előbb a törpék, majd Psz. 3711-ben a régens fogságába került. Mai napig a roxeni börtönben raboskodik.

Felhasznált irodalom

- A démon átka (kalandmodul);
- Rúna V/1, A déli városállamok - Új ösvény;
- A Déli városállamok évszámokban - Szabó Péter;
- Viharok országa - Lord RuFuS;
- Ynev nagy naptára - Magyar Gergely.

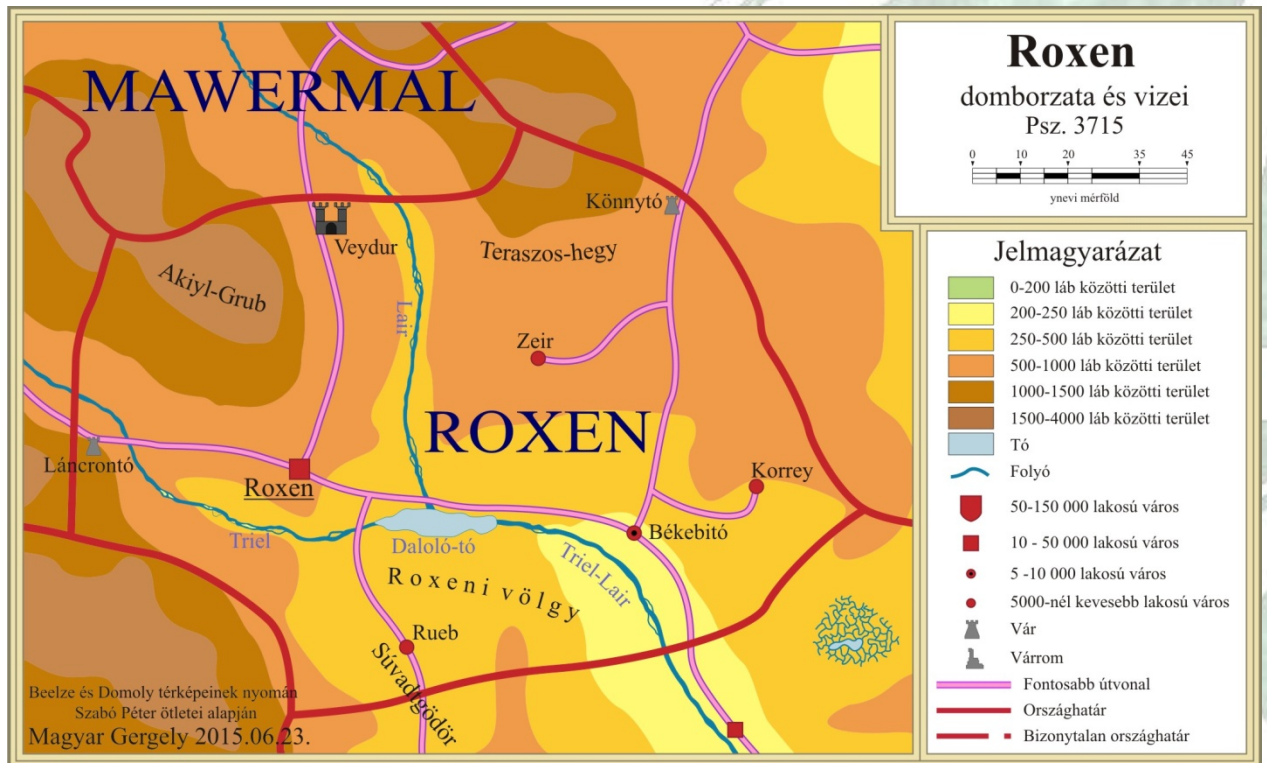
A térképek és címerek Magyar Gergely munkái.

A fogadó alaprajza Szabó Péter munkája.

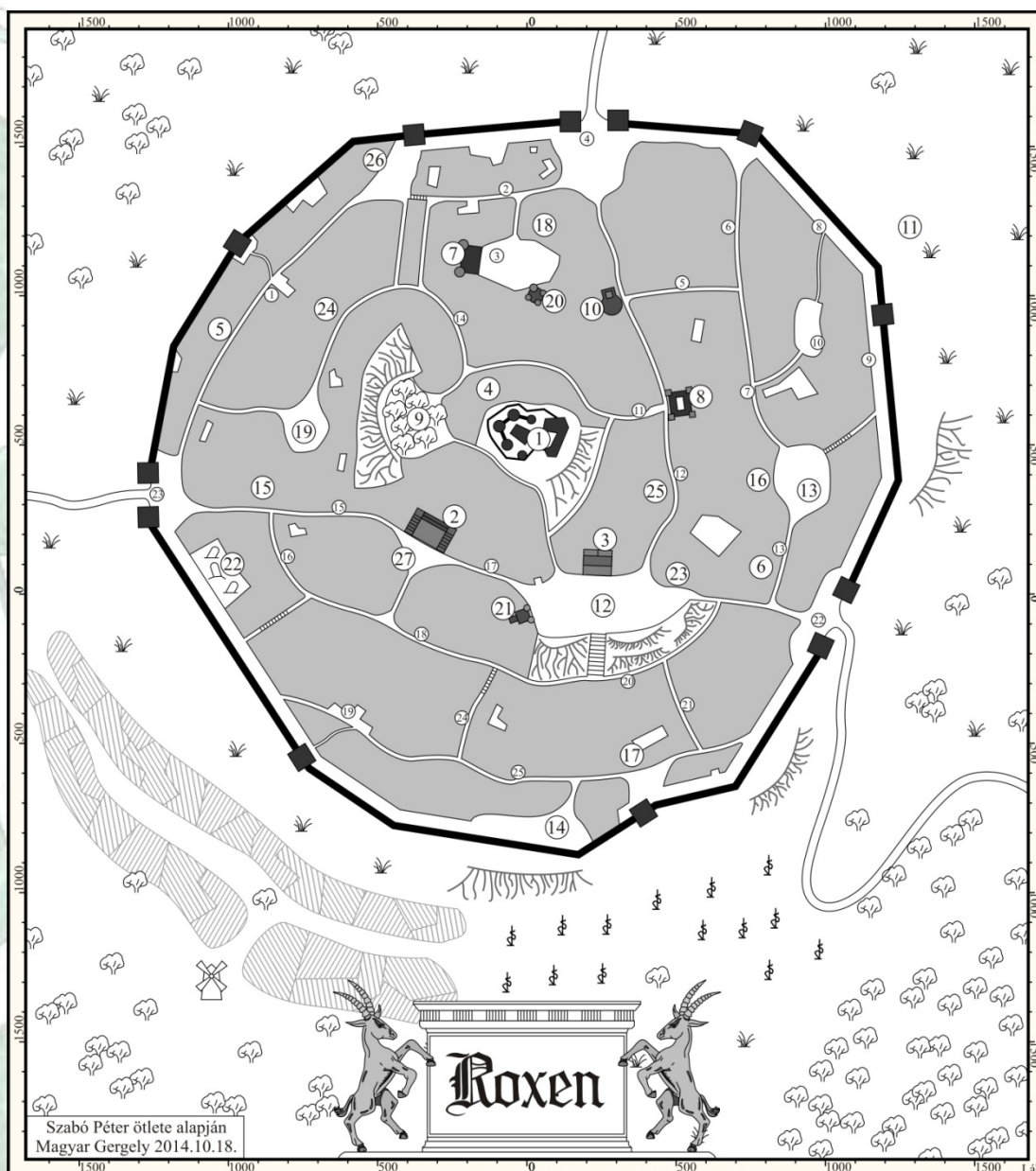

Függelék

- Roxen térképe
- Roxen városának térképe
- Roxen nemeseinek címerei
- Az Arany kakas fogadó alaprajza

1 - „Kastély“	14 - Marhavásár	1 - Szegénysor
2 - Régensi palota	15 - Kopóitató	2 - Futárok útja
3 - Arany kakas fogadó	16 - Hat korsó	3 - Becsület tere
4 - Wolgar báró háza	17 - A Fekete Ökörhöz	4 - Katonák kapuja
5 - W. volt istállófiújának viskója	18 - A Solymász öröme	5 - Szabók útja
6 - Lakatlan udvarház	19 - Bitófák tere	6 - Tetőfedők útja
7 - Nemesi Tanács háza	20 - Dreina szentély	7 - Sütők útja
8 - Városi őrség	21 - Kyel templom	8 - Kőművesek útja
9 - Park	22 - Temető	9 - Sörmesterek útja
10 - Fürdő	23 - Hiteles ház	10 - Fazekasok tere
11 - Versenyek mezeje	24 - Börtön	11 - Süvegesek útja
12 - Főtér	25 - Szerencse forrása	12 - Borbélyok útja
13 - Friss piac	26 - Ellana imaház	13 - Leves utca
	27 - A három hős emlékműve	14 - Ökrök útja
		15 - Timárok útja
		16 - Ácsok útja
		17 - Borárosok útja
		18 - Nyeregkészítők útja
		19 - Bognárok útja
		20 - Pecsényések útja
		21 - Kovácsok útja
		22 - Főkapu
		23 - Válaszkapu
		24 - Örmök útja
		25 - Mészárosok útja

Roxen címerei

Kirhil Ház

Roagmond Ház

Raganden Ház

Tofgar Ház

Nargimand Ház

Meddaron Ház

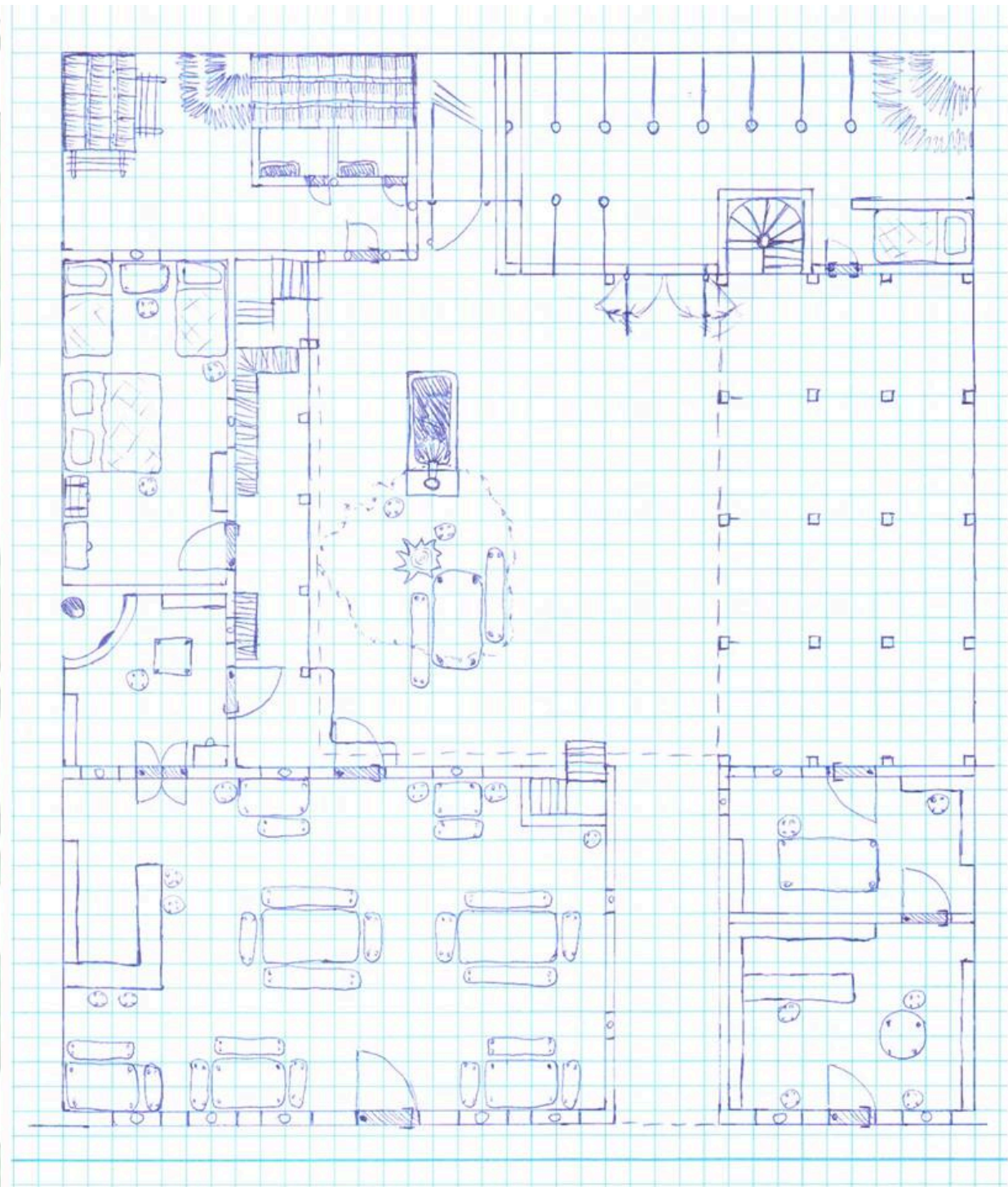

Deirmen Ház

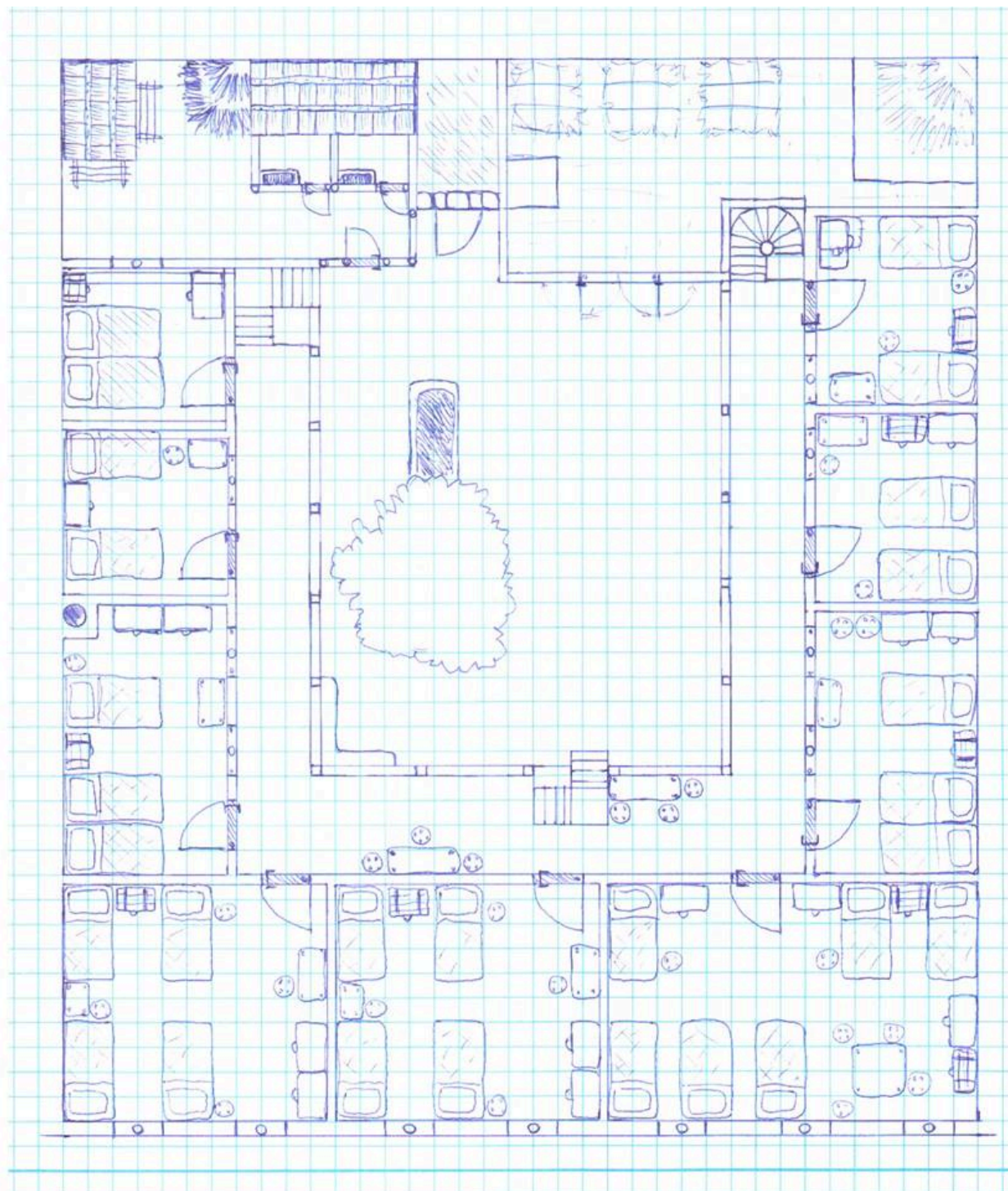

Karamond Ház

2015.07.10.
Szerző: Szabó Péter
Forrás: Kalandozok.hu
Szerkesztette: Magyar Gergely